Am vrut

Am vrut să-ţi scriu pe un colţ de stea, cu slove de onix, un răvaş mic cât un sărut, şi să ţi-l trimit aninat de aripa unui fluture portocaliu... Dar zefirul cel viclean pândea după obrazul verde palid al mării. Şi suflarea lui ademenitoare, plină de mireasmă, putea să-mi fure micul răvaş...

Mai bine mă rog soarelui să-ţi picure în suflet lumina lui plăpândă şi dătătoare de puteri. Atunci vei şti că eu mă gândesc la tine şi că mi-e dor să-mi trec mâna îngheţată prin părul tău răvăşit de toamnele târzii...

Ai grijă, să nu bei în zori roua diamantină ce s-a strâns în cupa crinului sălbatic! Căci ea poartă otrava lunii, gonite peste negurile nopţii de către albastra dimineaţă. Şi să nu uiţi că sub oglinda izvoarelor de munte sunt presărate visele mele împletite în cunună de smarald, pentru fruntea unui anotimp care n-are să mai vină...